

Інформаційний бюлетень для
українських мігрантів та біженців у
Бразилії

Expediente

Скорочення

CNS – Carteira Nacional de Saúde - Національна карта здоров'я

CONARE – Comitê Nacional para Refugiados - Національний комітет у справах біженців

CRNM – Carteira de Registro Nacional Migratório - Національна міграційна реєстраційна картка

CTPS – Carteira de Trabalho e Previdência Social - Картка праці та соціального страхування

DPU – Defensoria Pública da União - Управління громадського захисту

MMFDH – Ministério da Mulher, da Família e dos Direitos Humanos - Міністерство у справах жінок, сім'ї та прав людини

MPT – Ministério Público do Trabalho - Державне міністерство праці

PF - Polícia Federal - Федеральна поліція

RCUB - Representação Central Ucraniana Brasileira - Українсько- Бразильська Центральна Репрезентация

SUAS – Sistema Único de Assistência Social - Єдина система соціальної допомоги

SUS – Sistema Único de Saúde - Єдина система охорони здоров'я

Українські громади в Бразилії

У Бразилії вплив імміграції можна побачити в культурі та економіці країни, особливо в південних і південно-східних регіонах. Серед міграційних рухів, які найбільше вплинули на цю країну, є імміграція українців до Бразилії, що відбулася в 19-20 століттях. Цей рух відбувався у три основні етапи. Перший був перед Першою світовою війною, з періоду, відомого як «Бразильська лихоманка», коли приблизно 20 000 дрібних селян з регіону Галичини прибули до Бразилії. Другий – у міжвоєнний період, коли прибули переселенці з Буковини, Галичини, Волині та інших регіонів. І третя хвиля міграції відбулася між 1947 і 1951 роками, рятуючись від радянських репресій і насильства¹.

Нині в країні проживає найбільша українська громада в Латинській Америці та одна з п'ятірки найбільших у світі, яка нараховує близько 600 тис. осіб, включаючи вихідців із України та їх нащадків². Ця спільнота поширена в різних штатах, таких як Сан-Паулу, Санта-Катаріна, Ріу-Гранді-ду-Сул, Мату-Гросу-ду-Сул, Мату-Гросу, Рондонія, Федеральний округ, Мінас-Жерайс, однак більшість з них зосереджена в штаті Парана.

Підраховано, що в столиці Парани, Курітібі, проживає 55 тис. нащадків українців (близько 3% місцевого населення), але найбільша концентрація припадає на місто Прудентополіс, у внутрішній частині штату, де близько 75% населення має українське коріння³. Також

¹ GUÉRIOS, Paulo Renato. A imigração ucraniana ao Paraná: memória, identidade e religião. Curitiba: Editora UFPR, 2013.

²

<https://www.aen.pr.gov.br/Noticia/Alunos-dos-colegios-estaduais-de-Prudentopolis-fazem-atividades-sobre-guerra-na-Ucrania>

³

<https://g1.globo.com/pr/parana/noticia/2011/05/comunidade-ucraniana-comemora-120-anos-de-imigracao-para-o-brasil.html>

виділяється муніципалітет Маллет, у якому приблизно 60% жителів - українці та їх нащадки.⁴

Там, де є українська громада, обов'язково знайдуться церкви з ознаками візантійської архітектури, фольклорний колектив чи культурний простір. У Курітібі на честь іммігрантів був побудований Український Меморіал, де знаходиться копія церкви Сан-Мігель Арканжу в Серра-ду-Тігре, муніципалітет Маллет-ПР, що була побудована в 1900 році і яка збереглася донині зі своїм золотим куполом. Ця копія була побудована з дерева у візантійському стилі, там є постійна експозиція писанок, ікон і вишивок. Поруч з каплицею розташована дзвіниця, яка символізує інтеграцію з новою землею та значення релігії як зберігача культурної єдності. За підтримки Культурного фонду Курітібі та української громади на місці проводяться фольклорні вистави та типові етнічні гуляння: Благословення їжі (у суботу Алілуя), Національний фестиваль України (у серпні), Свято врожаю (у жовтні) та на свято Миколая (у листопаді). Українську мову викладають у різних спільнотах, а з 1985 року курс української мови пропонує Celin da UFPR (Мовний центр Федерального університету Парани), який був призупинений у 2020 році через пандемію. У Unicentro, The Nucleus of Slavic Studies – Nees on Campus міста Іраті, розроблена Програма постійного розширення, сформована міждисциплінарною командою з професорами та науковцями. Його мета – надати видимості слов'янській культурі, досліджуючи культурні аспекти слов'янських народів, які іммігрували до південно-центрального регіону Парани.

Щоб зберегти свої етнічні традиції, іммігранти облаштувалися в громадах, створюючи церкви, школи та разом розвиваючи трудову діяльність, навчаючи

[ade-ucraniana-comemora-120-anos-de-imigracao-para-o-brasil.html](https://oestrangeiro.org/2013/03/06/a-saga-dos-imigrante-s-ucranianos-no-brasil/)

⁴

<https://oestrangeiro.org/2013/03/06/a-saga-dos-imigrante-s-ucranianos-no-brasil/>

своїх нащадків історії свого народу та культурної спадщини, привезеної з Європи. Протягом багатьох років створювалися культурні товариства та фольклорні колективи, які допомагали зберегти самобутність українського народу до наших днів.

Українська діаспора в Бразилії налічує 26 активних українських фольклорних колективів, розташованих у штатах Сан-Паулу (одна група), Парана (двадцять груп), Санта-Катаріна (чотири групи) та Ріу-Гранді-ду-Сул (одна група).

Найстарішим українським культурним закладом в країні є Українське товариство Бразилії – SUBRAS, яке в 2022 році виповнює сто років від дня свого заснування, за ним йдуть гурти Київ, з Сан-Паулу-SP, та Vesselka, з Prudentópolis-PR, старші за 60 років; група «Калина» з União da Vitória-PR, понад 50 років, і група «Полтава» з Curitiba-PR, організації з понад 40-річним існуванням; і молодші групи, що дотримуються тієї ж мотивації та віддані підтримці цього велика спадщина.

Ці організації підтримують міцні зв'язки співпраці та дружби, щорічно та спільно пропагуючи захід під назвою Національний фестиваль українських танців, який до 2021 року вже відбувся 27 раз, штаб-квартира якого пересувається, а головна мета – сприяти інтеграції компонентів та постійному розвитку закладів культури України.

Ці організації підтримують міцні зв'язки співпраці та дружби, щорічно та спільно пропагуючи захід під назвою Національний фестиваль українських танців, який до 2021 року вже відбувся 27 раз, штаб-квартира якого пересувається, а головна мета – сприяти інтеграції компонентів та постійному розвитку закладів культури України.

Засноване 23 березня 1985 року Бразильське Центральноеукраїнське Представництво – RCUB, є органом, який представляє українсько-бразильську громаду перед державними та приватними органами та установами, як у Бразилії, так і за кордоном. Відповідальний за низку зв'язків між Україною та

Бразилією, серед яких створення Карти українця за кордоном, документа, який визнає нащадків українців громадянами України та підтримує проекти, пов'язані з українською громадою.

Зіткнувшись із гостротою агресії, викликані війною в Україні, RCUB створив Comitê Humanitas Brasil-Ucrânia (<https://humanitasbrasilucrania.org.br/hbu>), за підтримки десятків утворень бразильських громадянських та релігійних громад, що має на меті надати солідарну та гуманітарну підтримку українському народу та біженцям, які прибувають до Бразилії.

Які права мігрантів і біженців у Бразилії?

Біженці та мігранти мають ті ж самі права та гарантії, що надаються населенню Бразилії. Мігрантам та біженцям, які перебувають у Бразилії, гарантується здійснення соціальних прав, таких як освіта, охорона здоров'я, харчування, житло, транспорт, робота, відпочинок, безпека, допомога та соціальне забезпечення, захист материнства та дитинства, повага до культурних особливостей, без дискримінації за ознаками національності та міграційного статусу.

Захист від дискримінації та ксенофобії

У Бразилії **заборонена будь-яка форма розрізнення, виключення, обмеження або посилення на основі будь-яких конкретних характеристик**, таких як національність, стать, раса, сексуальна орієнтація, релігія чи переконання, серед іншого, що має на меті звести нанівець або знецінити визнання та здійснення рівності прав людини та основних свобод у політичній, економічній, соціальній, культурній чи будь-яких інших сферах суспільного життя. Ксенофобія – це дискримінація особи за її статусом іноземця, що перешкоджає та/або порушує її права у країні, в якій вона перебуває. Це включає дії державних або приватних організацій, які перешкоджають, дискримінують та ганьблять іноземців, ґрунтуючись на

уявленні, що вони за своєю природою шкідливі для приймаючої спільноти, суспільства чи країни через свою національність, і що вони не є суб'єктами прав та обов'язків у країні, в якій вони розташовані. **Боротьба з ксенофобією є обов'язком держави та суспільства.**

Право на свободу віросповідання

Бразильська держава є світською і гарантує свободу віросповідання. Таким чином, кожен мігрант має право сповідати та підтримувати свої переконання та віру.

Право на здоров'я

Здоров'я є основним правом людини, тому **всі люди, включаючи бразильців, мігрантів і біженців, які перебувають у Бразилії, мають право на вільний доступ до системи охорони здоров'я на всій території країни.** Єдина Система Охорони Здоров'я «Sistema Único de Saúde» (SUS) є однією з найбільших систем охорони здоров'я у світі, починаючи від простої допомоги із виміром артеріального тиску і закінчуючи трансплантацією органів, що забезпечує повний, універсальний і безкоштовний доступ для всього населення країни. SUS надає допомогу в базових медичних відділеннях і державних лікарнях, забезпечуючи доступ до медичних консультацій, вакцин, догляду за вагітними жінками та ліків, які доступні в громадських (державних) аптеках SUS. Додаток Conect SUS також надає інформацію про місцеву мережу охорони здоров'я, таку як медичні пункти, служби екстреної допомоги та лікарні. До нього можна отримати доступ за посиланням www.conectesus-paciente.saude.gov.br або завантаживши відповідний мобільний додаток.

Право на освіту

Так само, як у галузі охорони здоров'я, **доступ до освіти є важливим для гарантування основних прав осіб.** Окрім того, що це право кожного, незалежно від національності, забезпечувати освіту також є обов'язком держави та родини. У Бразилії обов'язкова безкоштовна базова освіта пропонується дітям і

підліткам від 4 до 17 років. Освіту можуть також отримати дорослі, які не мали можливості навчатися. Для мігрантів і біженців гарантується право на державну освіту. Зокрема, для біженців слід сприяти визнанню свідоцтв і дипломів та вступу до навчальних закладів усіх рівнів, беручи до уваги несприятливу ситуацію, в якій перебувають біженці.

Право на допомогу та соціальні виплати

Як і інші права, реєстрація та доступ мігрантів і біженців до програм, послуг та соціальних пільг не повинні бути обмежені, оскільки мігранти та біженці також є цільовою групою соціальної політики. **Мігранти та біженці мають право на допомогу служб Національної системи соціальних допомог – SUAS.** Допомога здійснюється в Довідкових центрах соціальної допомоги - CRAS або спеціалізованих довідкових центрах соціальної допомоги - CREAS. Щоб знайти місця, де знаходяться найближчі CRAS і CREA, перейдіть до MOPS (Стратегічні мапи громадянських політик) за посиланням: <https://aplicacoes.mds.gov.br/sagi/mops/index.php?e=1>. Виберіть “Serviços” («Послуги») та введіть своє місцезнаходження.

Які міграційні документи потрібно оформити Вам і Вашій родині в Бразилії?

Громадянам України може бути видана тимчасова віза для гуманітарного прийому. Коли мігрант та/або біженець прибуває в країну, він/вона має зареєструватися у бразильських органах влади, вимагаючи документи для легалізації міграції. Будучи особою, яка перебуває в регулярній міграційній ситуації, полегшує запит на інші документи в Бразилії та доступ до державних прав і послуг, таких як охорона здоров'я, освіта та робота. Ці документи повинні мати при собі всі члени сім'ї, включаючи дітей та підлітків.

Як і куди я можу подати заяву на тимчасове проживання та національну імміграційну картку?

Пам'ятайте, що **тимчасова гуманітарна віза має термін дії 180 днів**. Мігрант повинен зареєструватися у федеральній поліції протягом 90 днів після в'їзду в Бразилію. Після реєстрації мігранту буде надано **тимчасове проживання для гуманітарного прийому терміном на 2 роки**. Після закінчення цього терміну мігрант може подати заяву на проживання на невизначений термін.

Громадянин України, який уже перебуває на території Бразилії, може подати заяву на отримання дозволу на проживання для гуманітарного прийому в одному з підрозділів Федеральної поліції.

Із заяви про дозвіл на проживання отримують номер Національного міграційного реєстру (RNM) та Національну міграційну реєстрову картку (CRNM).

Національний міграційний реєстр – RNM:

буквено-цифровий реєстраційний номер у CRNM, що ідентифікує кожного іноземця за допомогою його особистої інформації та відбитків пальців.

Національна міграційна реєстраційна картка - CRNM:

це фізичний ідентифікаційний документ іноземців, зареєстрованих у Бразилії та дійсний на всій території країни.

Ви можете подати запит на дозвіл на проживання через посилання **Федеральної поліції - PF:**

<https://www.gov.br/pf/pt-br/assuntos/imigracao/autorizacao-residencia/autorizacao-de-residencia-para-fins-de-acolhida-humanitaria-aos-nacionais-ucranianos-e-aos-apatridas-que-tenham-sido-afetados-ou-deslocados-pela-situacao-de-conflito-armado-na-ucrania>

Першим кроком є заповнення форми. Форму можна знайти на сайті:

<https://servicos.dpf.gov.br/sismigra-internet/faces/publico/tipoSolicitacao/permanenciaRegistroEmissaoCie.seam>

Після цього необхідно записатися на прийом до Федеральної поліції - PF через веб-сайт <https://servicos.dpf.gov.br/agenda-web/acessar>

Після відвідування ПФ із заповненою формою та необхідною документацією на заплановану дату чекає CRNM.

Як і куди подати заяву на отримання статусу біженця?

У бразильському законодавстві біженцем вважається будь-яка особа, яка покидає країну походження через **обґрунтовані побоювання бути переслідуваними** через расу, релігію, національність, соціальну групу чи політичні переконання, або через **ситуацію серйозного та загального порушення прав людини у своїй країні походження**, і які не можуть або не бажають звернутися за захистом у своїй країні походження. Іноземець, який просить притулку в Бразилії, **не може бути депортований до місця, де його життя або свободі загрожують**.

Документ, який регулює перебування заявника на визнання статусу біженця в Бразилії, називається **Протоколом про надання притулку. Щоб подати заяву про надання притулку, ви повинні перебувати на території Бразилії. Прохання про надання притулку є абсолютно безкоштовним і конфіденційним**. Це може зробити безпосередньо зацікавлена сторона та/або сімейна група, не вимагаючи присутності адвоката для проведення процедури.

Щоб зробити запит, необхідно зареєструватися в системі Національного комітету у справах біженців (CONARE) Міністерства юстиції та громадської безпеки SISCONARE (натисніть тут: www.sisconare.mj.gov.br). Наявність електронної пошти необхідна для доступу до Sisconare. Переконайтеся, що у вас є доступ до своєї електронної пошти, або створіть її, перш ніж почати заповнювати форму в системі. **Після цього необхідно**

по передному запису призначити зустріч у Федеральній Поліції для отримання Протоколу притулку. Перейдіть на веб-сайт <https://servicos.dpf.gov.br/agenda-web/formulario/1>.

Після цього з вами проведе співбесіду співробітник CONARE або Управління громадського захисту - DPU (ви маєте можливість обрати стать особи, з якою проходитиме співбесіду), який детально розпитає вас про причини, які спонукали покинути країну. Після отримання протоколу необхідно дочекатися оцінки заяви Національного комітету у справ біженців (CONARE). Щороку шукач притулку має поновлювати дію Протоколу до тих пір, поки не буде прийнято остаточне рішення про задоволення чи відхилення його запиту. **Якщо Вашу заяву буде задоволено, Ваш ідентифікаційний номер протоколу втрачить чинність, і разом з картою ви отримаєте номер CRNM – Національної міграційної реєстраційної картки.**

Які ще документи я маю отримати?

1. Реєстраційний номер фізичної особи - CPF
Цей документ видається Податковою Службою (Receita Federal - RF) для ідентифікації платників податків. **Отримати CPF може будь-хто, незалежно від віку та національності.** Номер CPF необхідний для відкриття банківського рахунку та для доступу до низки послуг, таких як отримання кредиту, купівля, продаж і оренда нерухомості тощо. Кожна особа може подати заявку лише один раз, а це означає, що номер CPF є унікальним і остаточним для кожної особи. Ви можете замовити свій номер CPF онлайн. У RF є служба, яка видає документ зразу, достатньо заповнити форму. Послуга безкоштовна та працює 24 години на добу, включаючи суботу, неділю та святкові дні. Перейдіть за цим посиланням, щоб зареєструватися як іноземець:
<https://servicos.receita.fazenda.gov.br/Servicos/CPF/InscricaoCpfEstrangeiro/default.asp>

Imagem da Receita

2. Національна карта здоров'я - CNS i Conecte SUS
Національна карта здоров'я (Cartão Nacional de Saúde - CNS) є документом, що ідентифікує користувача Єдиної системи охорони здоров'я, тобто універсального та безкоштовного медичного обслуговування. Наразі, ви також можете отримати доступ до своєї CNS через **додаток Conecte SUS**. Ці реєстри містять інформацію про фізичних осіб - наприклад персональні дані, загальний стан, здоров'я, алергія і документи (CRNM, паспорт тощо). Кожна особа має номер CNS, що полегшує доступ до SUS і узгоджує інформації для більш людського обслуговування. Додаток Conecte SUS також пропонує інформацію про місцеву мережу охорони здоров'я, наприклад медичні пункти, служби екстреної допомоги та лікарні. До нього можна отримати доступ за посиланням www.conectesus-paciente.saude.gov.br або завантажити мобільний додаток.

Imagem conecte SUS

3. Робоча картка і Соціальне забезпечення - CTPS
Картка для праці та соціального страхування (CTPS) є документом, який фіксує професійну кар'єру працівника та гарантує доступ до прав на працю, передбачену законодавством. На даний момент робоча картка буде видаватися першочергово в цифровому форматі і виключно у фізичному форматі. Перш ніж отримати CTPS, ви повинні бути зареєстровані у Реєстрі фізичних осіб – платників податків – CPF та на веб-сайті електронного уряду:
<https://www.gov.br/governodigital/pt-br/conta-gov-br/conta-gov-br>

Imagem da CTPS

Які права дітей та підлітків?

Imagem de crianças e adolescentes (desenho)

У Бразилії дитиною вважається особа до 12 років, підлітками та неповнолітніми - особи у віці від 12 до 18 років. Діти і підлітки є членами суспільства, так само, як і дорослі.

Вони є суб'єктами права і мають абсолютний пріоритет у гарантіях життя, здоров'я, освіти, їжі, комплексного захисту; крім того - бути захищеними від будь-якої форми недбалості, дискримінації, експлуатації, насильства, жорстокості ігноблення. Також **немає відмінності в охороні національних та іноземних дітей та підлітків.** Всі є захищеними без дискримінації за місцем народження, сімейного стану, віку, статі, раси, етнічної приналежності або кольору шкіри, релігії чи переконання, інвалідності, стану особистісного розвитку і навчання, економічного стану, соціального середовища, статусу і місця проживання чи інших умов, що відрізняють людей, сім'ї або спільноти, в якій вони живуть.

Діти та підлітки повинні відвідувати школу з 4 років, а школа не може відмовити від реєстрації через статус іммігранта або громадянство.

Також обов'язком батьків або опікунів є вводити календар щеплення дітей та підлітків. Вакцини надаються системою SUS безкоштовно через базові заклади охорони здоров'я (UBS).

У Бразилії вік згоди становить 14 років. До цього віку кожен статевий акт між дорослим і дитиною чи підлітком вважається злочином зґвалтування. Діти і підлітки до 14 років, які стали жертвами зґвалтування, мають право звернутися за медичною допомогою до громадських служб охорони здоров'я. Крім того, шлюб неповнолітніх до 16 років заборонено в Бразилії. Підлітки у віці від 16 до 18 років можуть одружуватися тільки з дозволу батьків або судді.

Діти та підлітки захищені від дитячої праці. Це стосується господарської діяльності або діяльності з виживання, з або без прибутку, оплачуваної або ні, яка виконується дітьми або підлітками у віці до 16 років, за винятком учнів-стажерів (jovem aprendiz) від 14 років. Щоб бути учнем-стажером, підліткам необхідно

відвідувати школу, мати хорошу продуктивність і бути зарахованим до програм спеціалізованого навчання. Нарешті, всі люди, народжені на своїй території, у тому числі діти іноземців, можуть отримати бразильське громадянство, зареєструвавши народження дитини в найближчому Нотаріаті Державного реєстру фізичних осіб (Cartório de Registro Civil das Pessoas Naturais).

Які права жінок?

Imagem de mulheres (desenho)

У Бразилії чоловіки та жінки мають рівні права та обов'язки, включаючи доступ до послуг охорони здоров'я та освіти, незалежно від їх національності, сімейного стану, релігії чи міграційного статусу. Крім того, бразильські закони захищають усіх жінок у ситуаціях насильства, як у державній, так і в приватній сферах. Так званий «Закон Марії да Пенья» гарантує захист від домашнього та сімейного насильства, яке може відбуватися у фізичній, психологічній, сексуальній, сімейній та моральній формі. Цей закон визначає захист і прийом жінок, а також видалення агресора з дому або його превентивне утримання. Агресору може бути заборонено спілкуватися з жінкою та іншими членами сім'ї, а також відвідувати визначені судом місця. Жінка, яка зазнала певного виду насильства в Бразилії, може звернутися за допомогою та отримати доступ до заходів захисту.

Під час вагітності кожна жінка має право проходити допологовий огляд, безпечно народжувати, брати 4-місячну декретну відпустку з продовженням її до 6 місяців та годувати дитину грудьми. Жінка не може бути звільнена без поважних причин з моменту підтвердження вагітності до 5-го місяця після народження дитини, а вагітність не може бути підставою для відмови в прийомі на роботу. Також законом гарантується пріоритетне обслуговування вагітних і годуючих жінок у лікарнях, державних установах і компаніях, а також у банках.

Які права мають ЛГБТ?

Imagem bandeira lgbt <retirar imagem

У Бразилії спільнота лесбіянок, геїв, бісексуалів, трансвеститів і транссексуалів користується повагою та гарантує такі ж індивідуальні та колективні права, як і у будь-якої іншої особи. Тому будь-яка форма розрізнення, виключення, обмеження чи переваги на основі сексуальної орієнтації мігранта чи біженця заборонена. Аналогічно акти насильства, спрямовані проти лесбіянок, геїв та бісексуалів, які називаються гомофобією, і акти насильства, спрямовані проти трансвеститів і транссексуалів, які називаються трансфобією, вважаються злочином расизму з покаранням від одного до трьох років, і до п'яти років у більш серйозних випадках.

Які мої права на працю?

Imagem de trabalhadores (desenho)

У країні рівні права та гідні умови праці гарантуються кожному працівнику незалежно від національності. Мігрант також має права, гарантовані бразильським працівникам, такі як: мінімальна заробітна плата, тижневий відпочинок, відпустки, серед іншого, і 13-та зарплата (додаткова заробітна плата за відпрацьований рік, розрахована пропорційно кількості відпрацьованих місяців протягом року).

У Бразилії ніхто не може отримувати заробітну плату нижчу мінімальної в країні (що становить 1212,00 реалів за даними від січня 2022 року). Максимальна тривалість робочого дня становить 8 годин на добу, 44 години на тиждень і 220 годин на місяць. Дозволяється додавати щонайбільше 2 додаткові години на добу (вони оплачуються додатково на 50% більше, ніж звичайний робочий час). Існує також графік роботи 12/36 годин, це означає 12 відпрацьованих годин і 36 годин відпочинку. Кожен працівник має право на 1 день відпочинку в тиждень, бажано в неділю. Робота, що виконується в період від 22:00 до 05:00 вважається нічною зміною. Ті, хто працюють в нічну зміну, не

можуть працювати більше 7 годин на добу, також погодинна оплата роботи в нічну зміну повинна перевищувати оплату роботи в денну зміну щонайменше на 20%.

Працівник також має право на допомогу під назвою «Страховання на випадок безробіття». Це сума, яку держава виплачує працівнику у разі звільнення за ініціативою роботодавця без поважних причин. Дана сума поділяється на 3-5 виплат. Щоб мати право на отримання даної допомоги, потрібно, щоб у трудовій книжці (CTPS) був запис про щонайменше 18 місяців роботи в компанії. Для отримання виплат працівник повинен звернутися до будь-якого відділення банку «Кайша Економіка Федерал» (Caixa Econômica Federal) або на портал Послуг Уряду (Portal de Serviços do Governo Federal)

<https://www.gov.br/pt-br/servicos/solicitar-o-seguro-desemprego> і пред'явити необхідні для цього документи про звільнення з роботи.

У Бразилії рабська праця - це злочин, який можна охарактеризувати за такими ситуаціями:

- а) «примусова праця» – робота чи послуга, що її вимагають від будь-якої особи під загрозою покарання, і для виконання якої ця особа не пропонувала добровільно своїх послуг, так само як і така, що вимагається як міра примусу, покарання, спосіб мобілізації та використання робочої сили з метою економічного збагачення та інших цілей;
- б) «виснажлива праця» – будь-яка праця, що призводить до виснаження організму та зниження продуктивності працівника, та така, що створює ризики для його безпеки та/або здоров'я;
- в) «незадовільні умови праці» – будь-які форми неповаги до людської гідності у зв'язку з недотриманням основних прав працівника;
- г) «боргова кабала» – будь-яка форма примусу та обмеження свободи через борг роботодавцю;
- г) «обмеження пересування працівника» - будь-які обмеження, накладені на працівника, щодо його права

на вільне пересування або розпорядження власними зусиллями, у тому числі право на припинення надання послуг працівником;

- д) «**обмеження використання будь-яких транспортних засобів з метою утримання працівника**»;
- е) «**відверте спостереження на робочому місці**» та
- є) «**заволодіння документами чи особистими речами працівника**» з метою утримати його на робочому місці.

Увага! Деякі рекомендації, щоб захистити себе від рабської праці:

- Обережно ставтеся до пропозицій роботи із зарплатою набагато вищою за середню в даній категорії, які через це видаються дуже вигідними;
- Остерігайтеся пропозицій, де умовою є позика грошей на квиток і проживання за місцем розташування роботи;
- Остерігайтеся пропозицій від незнайомих людей або таких, про які дізналися через соціальні мережі;
- Будьте обережні, якщо підрядник каже, що йому потрібен Ваш паспорт або інші документи для оформлення трудового договору. Компанія, яка утримує трудову книжку працівника для здійснення в ній запису довше ніж 48 годин, підлягає оштрафуванню.
- Завжди запитуйте якомога більше про компанію та/або підрядну особу.

Що потрібно знати, щоб запобігти торгівлі людьми?

Мігранти та біженці особливо вразливі до порушень прав. У процесі переміщення мігранти та біженці повинні бути уважними до ознак того, що вони стануть жертвами торгівлі людьми. Так само, державні службовці повинні спостерігати за діяльністю, яка може становити торгівлю людьми.

Торгівля людьми характеризується вербуванням, транспортуванням, переміщенням, укріпленням або одержанням осіб **шляхом погрози силою або застосуванням сили чи інших форм примусу**, викрадення, шахрайства, обману, зловживання владою, зловживання вразливим становищем або

надання або отримання платежів чи пільг для отримання згоди особи з **метою експлуатації**.

Жінки, діти та підлітки є основними жертвами торгівлі людьми, особливо з метою сексуальної експлуатації або незаконного усиновлення. Дуже важливо розуміти, що мігранти та біженці, які шукають захисту, часто можуть стати жертвами, і що іноді люди не повідомляють, боячись бути «депортованими» чи повторно викриваними.

Як і кому повідомити, якщо я або хтось, кого я знаю, є жертвою порушення прав людини в Бразилії?

Ви повинні повідомити про:

- Випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, підлітками, жінками, людьми похилого віку та особами ЛГБТ;
- Випадки торгівлі людьми, рабської праці та дитячої праці;
- Випадки дискримінації, расизму та ксенофобії - наприклад, про перешкоду доступу до приватних та державних послуг через національність.

«Права людини Наберіть 100» та додаток «Права людини в Бразилії»

«Наберіть 100» (Disque 100) і додаток «Права людини в Бразилії» (Direitos Humanos Brasil) є каналами для повідомлень про порушення прав людини.

На канали також можна повідомляти про серйозні порушення, які щойно відбулися або які все ще відбуваються, звертаючись одночасно до відповідних органів влади, що уможливить припинення порушення. На канал «Наберіть 100» можна зателефонувати з будь-якої точки Бразилії через безкоштовний номер, з будь-якого стаціонарного або мобільного телефону. Дзвінок є безкоштовним і конфіденційним, послуга діє 24 години на добу, а також в суботу, неділю та свята.

Канал «Наберіть 100» надає можливість обрати мову спілкування: португальська, англійська чи іспанська. Додаток дозволяє реєструвати скарги через відеодзвінок та чат з оператором.

Центр допомоги жінкам - Телефонуйте 180

Цей канал отримує повідомлення про насильство над жінками, пояснює жінкам їх права, і, за потреби,

передає випадки для розгляду іншими службами. Дзвінок є безкоштовним і конфіденційним, послуга діє 24 години на добу, а також в суботу, неділю та свята. «Центр допомоги жінкам - Телефонуйте 180» надає можливість обрати мову спілкування: португальська, англійська чи іспанська.

Відділки поліції, що спеціалізуються на допомозі жінкам (DEAM або DDM)

Retirar imagem do DEAM

Такі відділки поліції є спеціальними підрозділами цивільної поліції, що запобігають, охороняють і розслідують випадки насильницьких злочинів проти жінок. Навіть якщо такого відділку нема у Вашому населеному пункті чи регіоні, жінка не залишиться без уваги. У такому випадку відділок поліції у вашому населеному пункті також буде розслідувати випадки домашнього та сімейного насильства.

Центри допомоги жінкам

Центри допомоги надають психологічну та юридичну підтримку жінкам, що постраждали від насильства.

Такі центри мають стандартні години роботи, щоб отримати допомогу, достатньо прийти/приїхати туди. «Центр допомоги жінкам - Телефонуйте 180» повідомить контактний телефон і адресу центру у Вашому місті.

Спеціалізовані центри охорони здоров'я, що спеціалізуються на надання допомоги жінкам, що є жертвами насильства

Жінкам, що стали жертвами сексуального насильства, допомога надається цілодобово в цетрах єдиної системи охорони здоров'я (SUS). Там надають психологічну допомогу та здійснюють заходи для запобігання статевим інфекціям, у тому числі ВІЛ.

Рада опіки (Conselho Tutelar)

Imagem CT (atualizada)

Про випадки насильства проти дітей і підлітків повідомляють до органів поліції та до ради опіки.

Адреса та контактні дані рад опіки у Бразилії можна знайти за адресою:

<https://www.gov.br/mdh/pt-br/centrais-de-conteudo/crianca-e-adolescente/cadastro-nacional-dos-conselhos-tutelares.pdf/view> .

Міністерство праці та система Ipe

Щоб повідомити про випадки порушень прав

працівника, а також рабської та дитячої праці, можна використовувати наступні канали:

Міністерство праці та Відділ інспекції праці

Міністерства праці та соціальних/пенсійних виплат.

Щоб отримати доступ до каналу, перейдіть за посиланням:

<https://mpt.mp.br/pgt/servicos/servico-denuncie> .

Щоб отримати доступ до каналу системи Ipe, перейдіть за посиланням: <https://ipe.sit.trabalho.gov.br>

Управління громадського захисту(Defensoria Pública da União - DPU)

Федеральне управління громадського захисту – DPU є державним органом, який надає комплексну та безкоштовну юридичну допомогу кожному, хто її потребує. Декільком групам мігрантів допомагає DPU, з

акцентом на біженців та вразливих мігрантів, які потребують правової допомоги для легалізації міграції та гарантування прав. Окрім сприяння комплексній підтримці процесів подачі заяв на отримання притулку, DPU надає первинне керівництво, допомогу у заповненні заяв та допомогу дітям та підліткам без супроводу та підліткам, які потребують імміграційної легалізації.

Щоб отримати доступ до служб DPU, знайдіть найближчий підрозділ у вашому штаті. Перейдіть за посиланням для отримання додаткової інформації:

<https://promocaodedireitoshumanos.dpu.def.br/onde-nos-encontrar/>